4. **En beskrivelse af de foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at fjerne, nedbringe eller kompensere for uønskede virkninger på miljøet.**

5. **Beskrivelse af forholdet mellem det foreslåede projekt og de allerede eksisterende miljø- og arealanvendelsesplaner samt -standarder for arealer, der måtte berøres.**

6. **Begrundelser for valg af det foreslåede projekts beliggenhed og udformning fremfor andre rimelige alternativer,** især under hensyntagen til hovedprojektets og de tilknyttede projekters tekniske og økonomiske karakteristika samt til karakteristikaene af det miljø, der måtte berøres.

7. **Et ikke-teknisk resumé af ovennævnte punkter.**

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, til fordel for arbejdsløse arbejdstagere.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 18. juni 1980)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 2, 7 og 51,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1517/79 (2),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Den administrative Kommission for vandrende arbejdstageres sociale sikring,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Erfaringerne ved anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 har vist, at der er visse lakuner i fællesskabsbestemmelserne; det er derfor nødvendigt at foretage visse forbedringer af de vandrende arbejdstageres rettigheder;

bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 om tilkendelse af arbejdsløshedsunderstøttelse blev vedtaget i en periode med fuld beskæftigelse; disse bestemmelser svarer ikke længere til den herskende beskæftigelsessituation i Fællesskabet;

det er navnlig nødvendigt at tage hensyn til de foranstaltninger, der er blevet truffet i medlemsstaterne for at tilskynde ældre arbejdstagere til at forlade deres beskæftigelse til fordel for yngre arbejdstagere eller til ikke længere at stå til rådighed for arbejdsformidlingen med henblik på at finde arbejde, ved at sikre dem et bestemt indtægtsniveau indtil pensionsalderen;

tilkendelsen af disse ydelser er i overensstemmelse med deres formål og i modsætning til den normale arbejdsløshedsunderstøttelse ikke betinget af, at modtageren står til rådighed for arbejdsformidlingen; derfor må man for disse personers vedkommende ophæve det bopælskrav, som tilkendelsen af disse ydelser eventuelt er undergivet; med henblik herpå er

(1) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.
(2) EFT nr. L 185 af 21. 7. 1979, s. 1.

det nødvendigt at sikre, at disse ydelser kan udføres for de arbejdstageres vedkommende, som allerede har fået tilkendt ydelser på den kompetente stats område, og som flytter til en anden medlemsstat; der må ligeledes fastsættes bestemmelser om, at disse ydelser kan udbetales til heltidsarbejdsløse grænsearbejdere og andre heltidsarbejdsløse arbejdstagere, som er bosiddende i en anden medlemsstat end den kompetente stat;

det er ligeledes nødvendigt at tage hensyn til, at mulighederne for at finde beskæftigelse inden for en rimelig frist er blevet betydeligt forringede; arbejdstagere, som er blevet arbejdsløse i én medlemsstat, bør derfor have mulighed for at tage bopæl i en anden medlemsstat, som de har en større tilknytning til, uden at de mister retten til arbejdsløshedsunderstøttelse;

de pågældende står således til rådighed på arbejdsmarkedet i den medlemsstat, som de er flyttet til, og under kontrol af arbejdsformidlingen i denne medlemsstat; i så fald skal der kunne udbetales den arbejdsløshedsunderstøttelse, der er fastsat i nævnte medlemsstats lovgivning, som om de havde været omfattet heraf under deres seneste beskæftigelse; det er under alle omstændigheder rimeligt, at den medlemsstat, hvor disse arbejdstagere har været forsikret, i et bestemt tidsrum afholder en del af udgifterne til de ydelser, der således udbetales;

det er påkrævet at sikre udredelse af ydelser fra sygeforsikringen og udbetaling af familieydelser til personer, der oppebærer efterløn, og til arbejdsløse, som har flyttet bopæl på ovennævnte betingelser;

erfaringerne ved anvendelsen af de nugældende bestemmelser har endvidere vist, at det er nødvendigt at foretage visse forbedringer og ændringer af mere teknisk karakter; i denne forbindelse er det ligeledes nødvendigt at ændre bilag V til forordning (EØF) nr. 1408/71;

for så vidt angår nævnte bilag bør der tages hensyn til, at der i dansk lovgivning er indført en ny bestemmelse om tilkendelse af førtidig folkepension, som er betinget af, at den pågældende står til tådighed på det danske arbejdsmarked —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1:

a) Sidste afsnit i litra j) affattes således:

»Bestemmelserne i det forudgående afsnit kan ikke medføre, at

— ordninger, på hvilke forordning nr. 3 har fundet anvendelse

— bestemmelser i overenskomster om »efterløn«

udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

b) Efter litra v) indsættes som litra w):

»w) betyder udtrykket »efterløn« enhver anden kontantydelse end en førtidig alderspension, som fra en bestemt alder tilkendes en helt arbejdsløs arbejdstager indtil det tidspunkt, hvor han kan få tilkendt alderspension eller en ikkenedsat førtidspension, og hvis tilkendelse ikke er betinget af, at han skal stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat.

2. Artikel 25:

a) Overskriften således:

»Arbejdsløse, efterlønsmodtagere og deres familiemedlemmer«.

b) I stk. 1 udgår »2. punktum«, mellem »artikel 71, stk. 1, litra b), ii)« og artikel 69, stk. 1, »og som opfylder betingelserne . . .«.

c) Efter stk. 4 indsættes som stk. 5:

»5. a) Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 71 a, stk. 1, omhandlede arbejdstagere. Det tidsrum, for hvilket der kan udredes naturalydelser, fastsættes i den kompetente stats lovgivning.

b) Bestemmelserne i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 69 a, stk. 1, og i artikel 71 a, stk. 2, litra a), omhandlede arbejdstagere.

c) Bestemmelserne i stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på familiemedlemmerne til de i artikel 69 a eller artikel 71 a omhandlede arbejdstagere«.

3. Artikel 44, stk. 3, affattes således:

»3. Dette kapitel vedrører ikke

a) efterløn

b) børnetillæg eller pensioner til børn, der har mistet begge forældre eller én af dem, og som ydes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 8«.

4. Overskriften til kapitel 6 i afsnit III affattes således:

»**ARBEJDSLØSHED OG EFTERLØN**«.

5. I artikel 67, stk. 3, første linje indsættes »artikel 69 a og« efter »Bortset fra de i . . .« og artikel 71, stk. 1, litra a), ii).

6. Artikel 68, stk. 1, affattes således:

»1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvor lovgivningen bestemmer, at ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af den tidligere løn, skal som grundlag for beregningen kun benytte den løn, som den pågældende har modtaget under sin seneste beskæftigelse efter den for denne institution gældende lovgivning umiddelbart inden forsikringsbegivenhedens indtræden. Den institution, som udreder ydelserne i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1, litra a), ii) og litra b), ii), tager ligeledes den løn i betragtning, som den pågældende under samme omstændigheder har modtaget efter den kompetente stats lovgivning. Hvis den pågældendes beskæftigelse efter denne lovgivning ikke har varet i mindst fire uger, beregnes ydelserne på grundlag af den løn, der på den pågældendes bopæls- eller opholdssted sædvanligt ydes for en beskæftigelse, der svarer til eller kan sammenlignes med den, han senest har udøvet efter en anden medlemsstats lovgivning«.

7. Artikel 69:

a) Overskriften affattes således:

»Bestemmelser for arbejdsløse, der midlertidigt rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat — Betingelser og grænser for bevarelse af ret til ydelser«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Den arbejdsløse bevarer retten til ydelser efter den kompetente stats lovgivning, forudsat at han vender tilbage til denne stats område inden udløbet af følgende tidsfrister:

a) Enten inden udløbet af den periode, hvor han har ret til ydelser i henhold til bestemmelserne i stk. 1, litra c); i undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist;

b) eller, med forbehold af bestemmelserne i bilag V, efter udløbet af denne periode, men inden udløbet af den periode, hvor en arbejdsløs i henhold til denne medlemsstats lovgivning kan forlade nævnte stats område, uden at retten til ydelser bortfalder«.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Ved anvendelsen af denne artikel på arbejdstagere, som får tilkendt ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 71, stk. 1, litra a), ii) eller litra b), ii), anses sidstnævnte medlemsstat, arbejdsformidlingen og den kompetente institution i denne stat for henholdsvis den kompetente stat, den kompetente arbejdsformidling eller den kompetente institution«.

8. Efter artikel 69 indsættes som artikel 69 a:

»*Artikel 69 a*

Bestemmelser for arbejdstagere, som flytter til en anden medlemsstat end den, hvor de har udøvet deres seneste beskæftigelse — Betingelser og grænser for ret til ydelser.

1. En helt arbejdsløs arbejdstager, som under sin seneste beskæftigelse var bosat på den kompetente stats område, og som flytter og stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i en anden medlemsstat,

i) hvor han eller hans ægtefælle har været bosat i mindst 15 år, eller

ii) hvor hans ægtefælle enten har været erhvervsmæssigt beskæftiget eller har haft bopæl i mindst 6 måneder, eller

iii) hvor, såfremt han ikke er gift, hans slægtninge i opstigende linje har haft bopæl i mindst 1 år,

modtager ydelser, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af lovgivningen i denne sidstnævnte medlemsstat.

2. En arbejdsløs kan ikke gøre krav på ydelser i henhold til stk. 1, så længe han modtager ydelser i henhold til artikel 69.

9. Artikel 70:

a) Efter stk. 1 indsættes som nyt stk. 2:

»2. I de i artikel 69 a omhandlede tilfælde udbetales ydelserne af institutionen i den medlemsstat, som den helt arbejdsløse arbejdstager er flyttet til, ifølge bestemmelserne i den for denne institution gældende lovgivning. Hvis den pågældende for samme arbejdsløshedstilfælde allerede har modtaget ydelser efter den kompetente stats lovgivning, medregner institutionen i den medlemsstat, hvor den pågældende har taget bopæl, denne understøttelsesperiode, som om det drejede sig om ydelser, der var blevet udredt i henhold til den for denne institution gældende lovgivning.

Det påhviler institutionen i den kompetente stat, af hvis lovgivning den pågældende var omfattet, inden han flyttede, at refundere de ydelser, der udredes i overensstemmelse med bestemmelserne i det forudgående afsnit, i det tidsrum, hvor den pågældende ville have været berettiget til ydelser, hvis han var forblevet på denne stats område. Refusionsperioden kan imidlertid ikke overstige seks måneder regnet fra den dato, hvor den pågældende forlod nævnte stats område.«.

b) Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

c) I stk. 3 indsættes som andet afsnit:

»De i stk. 2 omhandlede refusioner afregnes efter de regler, der er fastsat i den i artikel 97 omhandlede gennemførelsesforordning, idet beløbet, der fastsættes til 85 % af det faktiske ydelsesbeløb, ikke kan overstige det beløb, der er fastsat i den kompetente stats lovgivning«.

d) Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. Artikel 71:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. En arbejdsløs, som under sin seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, modtager ydelser efter følgende regler:

a) i) En grænsearbejder, der er arbejdsløs, bortset fra heltidsarbejdsløs, i den virksomhed, hvor han er beskæftiget, modtager ydelser efter lovgivningen i den kompetente stat, som om han var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution;

ii) en grænsearbejder, der er helt arbejdsløs, modtager ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning; disse ydelser udbetales af bopælsstedets institution for denne institutions regning;

b) i) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, som er arbejdsløse bortset fra heltidsarbejdsløse, og som fortsat står til rådighed for arbejdsgiveren eller for arbejdsformidlingen i den kompetente stat, modtager ydelser efter lovgivningen i denne stat, som om de var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution;

ii) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, som er heltidsarbejdsløse, og som stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat, hvor de er bosat, eller som vender tilbage til denne stat, modtager ydelser efter bestemmelserne i nævnte stats lovgivning, som om de under deres seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning; disse ydelser udbetales af institutionen på bopælsstedet for denne institutions regning.

Hvis de pågældende arbejdstagere for samme arbejdsløshedstilfælde har modtaget ydelser til udgift for den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning han senest har været omfattet, medregner institutionen på bopælsstedet denne understøttelsesperiode, som om det drejede sig om ydelser, der var blevet udredet efter den for denne institution gældende lovgivning.«

b) Efter stk. 2 indsættes som stk. 3:

»3. Ved anvendelsen af de forudgående stykker betyder udtrykket »heltidsarbejdsløs«, at arbejdstagerens kontrakt er udløbet«.

11. Afdeling 3:

a) Følgende afdeling indsættes:

»Afdeling 4

Efterløn«

b) I den nye afdeling 4 indsættes følgende artikel:

»Artikel 71 a

Bestemmelser om efterløn til arbejdsløse, som tager bopæl i en anden medlemsstat end det seneste beskæftigelsesland, og til arbejdsløse, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. En helt arbejdsløs arbejdstager, som er bosiddende i en medlemsstat, og som modtager efterløn i henhold til denne medlemsstats lovgivning, bevarer sin ret hertil, hvis han flytter til en anden medlemsstat.

2. a) Uanset bestemmelserne i artikel 71, stk. 1, litra a), ii) og litra b), ii), er en arbejdstager, som under sin seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, berettiget til den efterlønsydelse, der er fastsat i sidstnævnte stats lovgivning, som om han var bosat i denne stat;

b) institutionen på arbejdstagerens bopælssted refunderer den kompetente institution denne ydelse med et beløb, der ikke kan overstige den arbejdsløshedsunderstøttelse, som institutionen skulle have udbetalt til den pågældende i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1, litra a), ii) eller stk. 1, litra b), ii), hvis han havde stillet sig til rådighed for arbejdsformidlingen på bopælsstedet;

c) den under litra b) nævnte refusion fastsættes og afregnes efter fælles aftale mellem de berørte medlemsstater eller de kompetente myndigheder i disse stater. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder i disse stater kan give afkald på enhver form for refusion mellem de under dem hørende institutioner;

d) refusionen ophører, når den under litra a) omhandlede arbejdstager flytter til en anden medlemsstat.

3. På anmodning af den kompetente institution foretager institutionen på bopælsstedet den nødvendige kontrol for at fastslå, om modtageren af efterlønsydelsen fortsat opfylder betingelserne for at bevare retten til de ydelser, der er fastsat i den kompetente stats lovgivning. Reglerne for denne kontrol er fastsat i den i artikel 97 omhandlede forordning.

12. I artikel 74 indsættes følgende stykke:

»3. Bestemmelserne i de forudgående stykker finder tilsvarende anvendelse på modtagere af efterløn«.

13. Bilag V:

1. Under punkt »A. BELGIEN« indsættes som stk. 5:

»5. I de artikel 69, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde generhverver den arbejdsløse først retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, når han har været beskæftiget i mindst tre måneder efter at være vendt tilbage til Belgien«.

2. Under punkt »B. DANMARK« indsættes som stk. 12:

»12. Førtidig folkepension efter dansk lovgivning, der ydes ved dispensation fra aldersbetingelserne på grund af arbejdsløshed eller lignende manglende mulighed for at få beskæftigelse og tilkendes mellem det 55. og 60. år, kan ikke udbetales til en person, der er bosat uden for dansk område«.

3. Under punkt »C. TYSKLAND« indsættes som stk. 11

»11. I de i artikel 69, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde generhverver en arbejdsløs først retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, når han har været beskæftiget i mindst tre måneder efter at være vendt tilbage til Tyskland«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den første dag i den tredje måned efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af forordningen om ændring af forordning EØF nr. 574/72 om regler til gennemførelse af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.